

Have en saadan Charakter, at de bør lægges til Grund for en endeligt Ordning af Tiendeburden. Jeg nævner Ingen, men jeg spørger kun: Forudfat at der har fiddet en Præst i et af disse Sogne, som trykket af forskjellige Forhold, har staaet i et mere eller mindre delicaat Forhold til Tiendeherne eller til enkelte af dem, og som herigjennem er bleven forceret ind paa Tiendecororder, der maaffee kunde have været og vedligeholdt sig i de omtalte 10 Aar, er det saa et Grundlag, som man kan forsvare nu at lægge til Grund for en Tiendeordning, der skal være bestandig? Hvad jeg imidlertid nærmest vil fremhæve, det er, at disse praktiske Vanffeligheder navnlig faae et ganske særligt Præg for enkelte af de Districter, som ere indbefattede under Lovforslaget, idet disse ere blevne Dele af de kongerigste Sogne, der iøvrigt have faaet deres Tiender afløste efter den kongerigste Lovgivning. De Herrer ville af Lovforslagets Motiver have seet, at der navnlig i de Ribe nærliggende Sogne findes saadanne Districter, som ikke udgjøre hele Sogne. Der er saaledes nævnet Jæstved By og en Deel af Hillerup By. Disse have tidligere i geistlig Henseende staaet under den flesvigste Lovgivning, og de bleve derfor ikke tagne med, da Tiendeansættelsen i sin Tid foregik efter den kongerigste Lovgivning i Bilslev Sogn, hvori de nu ere blevne indlemmede. Jeg spørger om, hvilket Indtryk det vilde gjøre paa Sognemændene i Bilslev, hvis Tiender ere blevne afløste efter den kongerigste Lovgivning, hvis de omtalte saa Sognebeboere nu skulde have Lov til at faae deres Tiender afløste efter andre, og efter den Bægt, som man lægger derpaa, formeentlig gunstigere Forhold end de kongerigste. Jeg holder mig saaledes overbeviist om, at hvis der blev Tale om en virkelig Udførelse af Udvalgets Forslag, vilde man netop støde paa praktiske Vanffeligheder, der vilde vise sig uovervindelige, hvorimod jeg ikke skjønner, at de praktiske Vanffeligheder, der kunne vise sig ved at følge Lovforslagets Fremgangsmaade, ville kunne blive større i de paagjældende Districter, end de have været i hele det øvrige Kongerige, hvor Tiendecommiss-

sionerne jo dog have forstaaet at overvinde dem. Det er dog muligt, at der kan vise sig Vanffeligheder ved at faae fremlebt og tilbørlig konstateret det factiske Grundlag, hvorpaa der skal arbeides — det tør jeg ikke have nogen aldeles afgjort Mening om — og derfor tør jeg ikke, idetmindste ikke nu, gaae ind paa den Genstilling, som det ærede Medlem fra Ribe (Rær) gjorde om at forforte Lovforslagets Tidsfrister. Jeg veed ikke, om der ikke i disse i saa høi en Grad forvaskede Forhold kan være Vanffeligheder tilstede, som man ikke endnu har faaet Diet op for, og som ville kunne gjøre en noget længere Tidsfrist nødvendig end den, der er absolut nødvendig efter Sagens egen Vælfærdighed. — Jeg kan efter alt det Anførte ikke Andet end meget indstændig lægge det ærede Thing paa Hjerte ikke at følge det ærede Udvalg med Hensyn til dets Forslag under Nr. 2 og 3 til § 6. Det er min Overbeviisning, at de ikke ere praktisk gennemførlige, og at de vilde drage Consequenser efter sig, som man maaffee nu ikke seer, skjøndt der dog er Nogle af os, f. Ex. jeg selv, for hvem de ikke vilde kunne være uventede, idet vi have seet, hvilke Følger de øvrige Bestemmelser om Incorporationen af disse Districter have havt, navnlig med Hensyn til Forhold, der ligge de heromhandlede temmelig nær, nemlig Statteforholdene. Disse bleve ordnede i 1867, jeg troer at turde sige med stor Liberalitet, gennem en Lov, som man ganske vist var overmaade vel tilfreds med, forsaavidt som den convenue, men i hvilken der paa den anden Side var enkelte Ting, som ikke convenue, og som man bagefter har gjort sig al mulig Umage for at faae forandrede. Saadanne Vanffeligheder vilde, som sagt, ogsaa let kunne komme frem i disse Forhold, hvis man indlod sig paa at vige tilbage for de Presninger, som have gjort sig gjældende i dette Spørgsmaal. Det er iøvrigt en Selsøge, hvad ogsaa den ærede Ordfører har antydet, at forsaavidt det ærede Thing ikke trods mine indstændige Forestillinger skulde forkaste Udvalgets Ændringsforslag under Nr. 2 til § 6, men tværtimod vedtage det, saa er det